AVENTURILE DETECTIVULUI WILLIAM THARPS

JOCHEUL DISPARUT

ROMAN SPORTIV de GEORGE MEIRS

TRADUCERE de CONST. TOMESCU

CAP. IV

Scrisoarea mortului

— Nu putea fi lăsată acolo, răspunse amicul meu. Am găsit-o într'un col al curții hotelului, dar probabil că ea nu a fost aruncată acolo de posesorul ei.

— E o specialitate foarte rară, așa încât presupun că nici unul din călătorii pe care i-am întâlnit acolo nu obicinuia să fumeze aceste țigări.

—Și-apoi trebuie să ții seamă, spuse detectivul, că Jeane Beryl n'a stat decât foarte puțin timp la hotel Modern și că nimeni n'a văzut-o fumând.

— Cutia goală o incomoda probabil, așa că poate ea a aruncat-o.

— Dece tocmai acolo și nu în altă parte ?, mă iscodi detectivul.

Rămăsei totuși la vechea mea părere că descoperirea acestei cutii era o nouă probă a vinovăției femeii.

Incetând conversația, trecui în revistă diferitele invinuiri cari o apăsau ; înfundat într'un colț al canapelei, amintirile se desfășurau în mintea mea cu o rapiditate extraordinară. Imi aminteii de țigările pe cari ni le-a oferit, de abilitatea întru totul feminină de a nu se lăsa intimidată de nici o întrebare a lui Tharps, de cearta ei din ajun cu jokeul, de grija ce avusese să-și reincarce revolverul, înainte de a se duce să-l întâlnească, de coincidența calibrului gloanțelor, cari, după primele constatări, păreau a fi fost trase de o femeie.

Totul o acuza : grabnica sa călătorie, sosirea la hotel — după dramă —, plecarea sa bruscă, corespondentul misterios, — foarte probabil complice, — totul până la tutunul rar pe care ea îl obicinuia.

—Ai remarcat, Lynham o ciudată coincidență : cele trei momente cu mmante ale acestei afaceri, au fost marcate de acelaș fel de țigări străine.

Vocea detectivului mă făcu să tresar. Intrebarea pe care mi-o pusese era aceiaș cu cea pe care, în aceiaș moment, spiritul meu neliniștit o formulase. Dece mă întrebase amicul meu chiar în acel moment ? Ea i se impusese ca rezultat al reflexiilor sale personale sau ghicise preocupările cari îmi frământau creerul și răspunsese în locul meu, cum se întâmplase adesea ?

Amicul meu îmi ceru la sosirea noastră la Paris, să-i fiu oaspe. Il întovărășii cu plăcere ; valetul meu nu mă aștepta și la ora matinală la care mă întorceam l-ar fi găsit nepregătit.

Mă deșteptai relativ târziu, obosit de drum, și poate și de emoțiile prin care trecusem. Dormisem, pe deasupra și foarte rău ; chestiunea irezolvabilă a inocenței sau a vinovăției tinerei femei îmi obosise creerul așa de mult, încât mă simțeam mai obosit după somn decât fusesem în momentul când mă urcasem în pat.

William Tharps nu se culcase și totuși îl găsii tot așa de puțin obosit și la fel de bine dispus cum ar fi fost după 12 ore de somn liniștit iș reparator.

Il auzisem plimbându-se prin camera vecină, când încă nu adormisem : dedusesem că problema care îl muncea mai avea mult până să fie rezolvată ; n'am putut însă să mă gândesc mai mult fiindcă somnul mă doborâse.

Când introi în cabinetul său de lucru, îl găsii în tovărășia lui Asselin, inspectorul parizian însărcinat cu cercetările. Acesta îmi era un vechiu cunoscut și el nu se întrerupse decât pentru a-mi strânge mâna și a se interesa de sănătatea mea.

— N'ai să te îndoiești niciodată de cele ce-mi va spune acest excelent camarad, Lynham, îmi spuse William Tharps. Ia loc pe scaun, fiindcă cele ce vei auzi ar putea să-ți provoace o emoție prea puternică.

— Să auzim, spusei eu zâmbind.

Inspectorul era gata să răspundă, dar amicul meu ținu să-l menajeze și să se amuze pe socoteala mea.

—Mai întâi, aș fi mulțumit, spuse el, dacă ne-ai rezuma impresiile d-tale în privința dispariției lui Winggs, în privința prietenei lui și, în sfârșit, referitor la descoperirea cadavrului din gara Givet.

— Ce importanță ar avea toate astea ?, întrebai eu puțin surprins.

— Una cnosiderabilă pentru mine, zise el. D-ta ești, oarecum, „publicul" și poți servi drept contragreutate fanteziei mele deductive. Cu alte cuvinte, aș fi fericit să cunosc din gura dumitale impresia ce o au cei cari nu văd lucrurile și nu judecă evenimentele decât ca spectatori desinteresați și nu ca profesioniști, cum fac eu întotdeauna. '

—Dacă ți-e de folos, fac asta bucuros, dar nu m'ar încânta să știu că servesc drept subiect de amuzament.

— De amuzat o să ne amuzăm destul de mult, spuse William Tharps, dar te rog să crezi că nu-mi voi putea permite niciodată să râd de d-ta.

Inălțai din umeri și expusei felul în care vedeam eu nenorocita aventură a sărmanului jocheu. Teoria era, după părerea mea, singura logică și Tharps și Asselin o admiseră ca atare.

Fără să cercetez modul în care Arthur Winggs dispăruse de pe hipodromul dela Chantilly eu încercai să explic rațional doar moartea sa stranie; pentru asta, eu invinovății pe amanta lui, în conformitate cu deducțiile pe care cu câteva ore mai înainte le făcusem în compartimentul expresului.

— Astfel încât, rezumă eminentul detectiv zâmbind malițios, după părerea dumitale, Jane Beryl, a mers în întâmpinarea amantului său, la intoarcerea acestuia din Belgia, și după o discuție probabilă, i-a tras două gloanțe de revolver în cap.

PENTRU CITITORII NOUI

In urma unei întâmplări puțin banale, petrecută la hipodromul dela Chantilly, detectivul William Tharps ia în cercetare ciudatul caz al dispariției jockeului Arthur Winggs, care trebuia să conducă în cursa „Jockey Clubului", calul prietenului său, ducele de Jorie.

In timp ce se făceau tot felul de presupuneri iar bănuielile își strângeau cercul în jurul bookmakerului Coussort, — al cărui cal câștigase cursa — și al Janei Beryl, prietena jockeului dispărut, cadavrul acestuia din urmă e găsit într'un compartiment de clasa I-a al trenului Bruxelles-Paris. Descoperirea e făcută de autoritățile din orășelul Givet, unde Jane Beryl se dusese chiar în ziua crimei.

Tharps face anchetă la fața locului.

— Da...

— Asta este impresia pe care ți-a lăsat-o drama, Asselin ?

— Intocmai.

— Ei bine, dragul meu Lynham, trebue să-ți schimbi părerea. Jane Beryl nu l-a ucis pe Winggs, pentrucă *Arthur Winggs nu e mort.*

— Nu e mort?... Winggs?... Dar i s'a găsit cadavrul; de Jorie și Smithson l-au recunoscut.

William Tharps zâmbi, vizibil încântat de efectul produs asupra mea de ciudata veste.

— Ah, ah, ah, exclamă el. Nespus de bună... E nespus de bună chestia...

— Cum poți să presupui așa ceva?

— Nu presupunem nimic. Noi constatăm doar și nimic mai mult.

Mă întorsei către inspector. Era și mai vesel decât amicul meu. Spunea că acest nou factor avea să încurce și mai mult o afacere care și așa era destul de greu de lămurit.

La întrebarea mută a privirii mele, el se mulțumi să răspundă luând de pe biroul detectivului o scrisoare pe care mi-o înmână.

— Observă ștampila poștei, spuse el. Această scrisoare a fost pusă ieri la ora 5 d. a. la cutia biroului central al poștei din Paris, în strada Louvre.

Controlând cele spuse, constatai că ele erau exacte.

Repede, îi citii cuprinsul. Ea aveá adresa Janei Beryl și era astfel concepută:

„Am să-ți spun numai două cuvinte, pentru ca să nu dai crezare svonurilor cari circulă în privința mea; îți voi explica în curând totul. N'am putut să viu la întâlnirea pe care ți-o fixasem și n'am putut să te înștiințez de acest lucru mai înainte. Te voi anunța îndată ce întâlnirea noastră va fi posibilă. Nu arăta asta nimănui, nici măcar Mariei. Arde scrisoarea imediat ce ai cititi-o".

Era semnată: „ARTHUR".

Reflectai un moment și, deodată, o îndoială mă cuprinse. Arthur! Cine putea să arate că era chiar jocheul? Poate că Jane avea un alt prieten care se numea tot Arthur. La ora când scrisoarea fusese așternută pe hârtie nu se știa nimic de arestarea Janei Beryl.

Incet, dornic de a pătrunde sensul exact al fiecărui cuvânt, începui să citesc din nou scrisoarea.

Totul era de minune potrivit: *„...Să nu dai crezare svonurilor cari circulă în privința mea"...*

Cine altul decât Winggs ar fi putut să scrie această frază?

„...N'am putut să viu la întâlnirea pe care ți-o fixasem și n'am putut să te înștiințez de acest lucru mai înainte".

Era desigur vorba de întâlnirea dela Givet, fixată prin faimoasa telegramă în urma căreia fata plecase de acasă; a doua parte făcea aluzie la biletul dus la hotel „Modern" de racoleurul care vorbise comisarului despre un om complet ras; era Winggs, Winggs, care se află încă în viață, contramandându-și propriile dispoziții. Se poate ca să fi fost și un altul, dar ce rol ar fi jucat acesta pe lângă Winggs? Mă gândii să semnalez acest punct lui Tharps la prima ocazie.

Continuai: *„...Nu arăta asta nimănui, nici măcar Mariei".* Cine era această Marie? Fata din casă fără îndoială. Și această supremă grijă : *„Arde scrisoarea imediat ce ai cititi-o".* Ce rol juca, deci, jocheul în toată afacerea ? Era el tovarăș cu vreunul din proprietarii concurenți ai ducelui? Complicitatea lui Coussort, de care nimeni nu părea a se îndoi la hipodromul Chantilly, mă impresionă mai mult ca niciodată: Mi se părea că aud încă deducțiile făcute cu glas tare și cari puneau în cauză pe Jane Beryl, Winggs și Coussort ; îmi amintii intrarea în Paris a primei, alături de marele bookmaker; vizita amândorura la prefectura de poliție îmi apărea ca o supremă abilitate din partea omului pe care toți obișnuiții hipodromului îl arătaseră ca actor principal în tragica dispariție a călărețului lui Monden.

Toate acestea îmi păreau absolut evidente; o singură chestiune se punea: scrisoarea era venită chiar dela jocheu? Dacă da, nici o îndoială că mai era posibilă.

Asupra acestui lucru îl consultai pe Asselin.

— Scrisul a fost comparat cu al altor scrisori ale lui Winggs: e acelaș. Când Jane Beryl fusese arestată, a jurat că e victima unei erori sau a unei răsbunări și pentru a-și arăta buna credință declarase că a primit la hotelul Modern, la Givet, un bilet dela Winggs prin care acesta o ruga să se întoarcă la Paris fără să se ocupe de el, promițând că a doua zi îi va da din nou vești. Din nefericire, ea nu putuse dovedi existența acestei scrisori pe care spunea că a distrus-o imediat ce o citise chiar în camera unde îi fusese înmânată. Din ancheta făcută la Givet rezulta că un tânăr recoleur fusese trimis cu un bilet la ea, dar semnalmentele date de el asupra persoanei care-l angajase nu se potriveau decât foarte puțin cu cele ale jocheului și — mai mult — cadavrul lui înlătura orice dubiu

— Dar interceptarea acestei scrisori pune din nou toată chestiunea pe tapet și se poate întâmpla ca Jane Beryl să fie cu mult mai sinceră decât s'ar fi putut crede în primul moment.

William Tharps, care inventariase cu câteva clipe mai înainte continutul portofelului său, scoase un colț de plic pe care îl găsise în camera femeii și i-l dădu inspectorului.

— Iată, spuse el, un lucru care ar putea să-i confirme spusele. Se pare că această bucată de hârtie, găsită de mine în cameră, după ce se făcuse curățenie, provine dela singura scrisoare pe care ea a primit-o în scurta sa ședere la hotel Modern. Ori, după cum se poate observa, ea seamănă exact cu plicul scrisorii interceptate prin grija dumitale: aceiaș culoare, aceiaș rezistență, aceiaș pastă de hârtie.

Asselin cugetă adânc.

El nu se putea îndoi, de analogiile pe care i le semnala amicul meu. Era gata să răspundă, când Jim, groomul detectivului, spuse câteva cuvinte la urechea stăpânului său.

— Să intre, spuse acesta.

Apoi adresându-se nouă:

— Este de Jorie; sosește tocmai la timp.

Ducele era încă sub lugubra impresie pe care i-o lăsase călătoria din ajun. Ne împărtăși emoția sa. Smithson și el se intorseseră bolnavi; nu ne-ar fi dat nici un detaliu în privința macabrei recunoașteri ce avusese de efectuat, socotind probabil, dela început că suntem înțeleși în această privință asupra acestui ingrozitor subiect, dacă William Tharps nu l-ar fi intrerupt :

(Urmează mâine)

SPECTACOLE

Teatre

OPERA : Rigoletto.
NAȚIONAL: Bunbury.
TEATRUL STUDIO: Șase personagii în căutarea unui autor.
TEATRUL COMEDIA: ora 6 Dra-Zile senine.
TEATRUL LIBER (Sub Comedia): Zile Se nine
TEATRUL REGINA MARIA: ora Azilul de noapte.
LIGA CULTURALA : Othello.
ALHAMBRA: 1000 de ani pace.
TEATRUL MODERN: Miliția teritorială.
SAVOY : Tănase Istanbul.
MUNCA ȘI VOE BUNA: Oricine (Jedermann).
TEATRUL RELIGIOS (Sala Liedertafel): Drumul Crucii.

Cinematografe

ARO : Trei fetițe dulci și jurnal Fox.
CAPITOL și ROXY: Frații Marx in Panica în hotel, și Jurnal Metro.
SCALA: „Trei camarazi" și jurnal Paramount
CARLTON : „In vâltoarea valsului" și Jurnal Fox.
SELECT: Rapsodia diabolică.
TRIANON: Cântecul dimineții și jurnal Paramount.
A. R. P. A. : „Mascatul", seria I, jurnal și complectare.
BIZANTIN (Cercul militar): Borneo, filmul junglei: O crimă pe Broadway.
FEMINA : Oglinda vieții.
REGAL: „Albă ca zăpada și cei sapte pitici". jurnal Paramount.
PALAS BULEVARD: Evadatul 320
PARIS : Robin Hood și jurnal românesc.
ROXY: Viață de artist, jurnal și completare.
ELISEE: Capriccio, și jurnal Paramount
FORUM: Katia și adevărul indrăcit.
CORSO : „Atlantis" (seria I) completare și jurnal.
AIDA : Tura, zeița junglei și Patru bărbați și un jurământ.
AMERICAN : Femei în lanțuri și Viață de artist.
ATENEUL TEI : Destinul și Patrula de noapte.
BARCELONA : Valea Blestemată, Un indrăgostit celebru și Trupa de reviste.
CARMEN : Corsarul și Stan și Bran și Testamentul.
COTROCENI : Femeia diabolică Barnabe.
DIANA : Granița însângerată. O crimă pe ring și artiști.
DACIA : Focul din Chicago și Indrăsnețul.
DICHIU : Eroii Sibertei, Frații Marx o noapte la operă și Banda veselă.
EDISON : Spaima vestului sălbatic și Șobolanul.
FLORIDA : Tura, zeița junglei și Umbra morții.
FRANKLIN : Pépé-le-Moko (Pasiune de apaș) și Stan și Bran „electricieni".
GLORIA : Neapole sub sărutul focului și Legea nu iartă.
IZBANDA : Lanțuri și Stan în frac.
ILEANA : Focul din Chicago, Rivalli și complectare colorată.
LIZEANU : Robinson Crusoe, ope-
DOINA : S'au cunoscut în luna Mai și Ingerul străzii
LOLICA: Oameni în lanțuri, Polițistul invizibil invingător și Banda veselă în vacanță.
LIA : O fetiță delicioasă și Focul din Chicago.
LUCIFER : Bulu (tigrul alb) și Sângele Negru.
MARCONI: Katia, Turnul și artiști.
MARNA : Viață de artist, Arme pentru China și artiști.
MILANO : Alarmă în India, Leopardul Suzanei și vizita M. S. Regelui Carol II la Londra.
MODEL : Monumentul indian.
MILANO: Prizonier în Africa și Semnul crucii.
NERO : O fetiță delicioasă și Păcate în paradis.
NISSA : Suflete în ceață și Nopți în Schangai.
NONI: Trăim numai odată și Cavalerii nopții.
ODEON : Viață de artist și Răzbunarea zeului Sava.
OMNIA : Șeicul și Spaima Indienilor.
ORFEU : Sfidătorii acului și Canibalii, complectare colorată.
PARIS: Bătălia aurului și Capriciile destinului.
„PAX" : Steaua norocului și Maria Dugan e vinovată ?
PACHE : Domnișoara vedetă și Proscrisul.
RAHOVA : Senorita și Jocheul roșu.
RIALTO (fost City) : Suflete în ceață și Revista revistelor.
SPLENDID: Aventurile lui Robin Hood. Jurnal și complectare.
REX: Viață de artistă și Arme pentru China.
TRIUMF: Frații Ritz șomeri și Patru bărbați și un jurământ.
TOMIS: Aventurile lui Robin Hood Jurnal și complectare.
UNIC: Focul din Chicago și O fetiță delicioasă.
VOLTA BUZEȘTI: Robin Hood, complectare și artiști.
VOLGA: O fetiță delicioasă și Bulu, tigrul alb.
VENUS: Califul din Bagdad. O crimă pe ring.